

Sygn. akt III CSK 77/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa "Fundacji – R."
w G.
przeciwko F. sp. z o.o. w Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 listopada 2014 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany F. Spółka z o.o. z siedzibą Z. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 listopada 2014 r. wydanego w sprawie z powództwa Fundacji „R.” z siedzibą G. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, mianowicie: zagadnienia prawnego, które, jak stwierdza skarżący, przejawia się w potrzebie wykładni art. 365 k.p.c., poprzez wyjaśnienie zakresu związania innych sądów prawomocnym orzeczeniem oddalającym powództwo w sprawie o zapłatę, w szczególności w potrzebie wyjaśnienia, czy sąd rozpoznający pomiędzy tymi samymi stronami sprawę o inne roszczenie związany jest ustaleniami faktycznymi i ocenami prawnymi zawartymi w uzasadnieniu prawomocnego orzeczenia co do wykładni istniejącego między stornami stosunku prawnego oraz zagadnienia dotyczącego zakresu swobody umów. Co do tej kwestii, skarżący formułuje następujące pytanie, czy strony mogą w ramach swobody kontraktowania (art. 353¹ k.c.) rozwiązać ze skutkiem wstecznym umowę regulującą sposób wykonania stosunku zobowiązaniowego o charakterze ciągłym w tej części, w której wzajemne zobowiązania stron wynikające z tego stosunku wygasły na skutek ich wykonania,

innymi słowy, czy art. 491 § 2 zd. 1 k.c. znajduje *per analogiam* zastosowanie do rozwiązania przez strony umowy wzajemnej o świadczenia ciągłe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżący nie wykazał powołanych we wniosku przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w rozumieniu powyżej wyjaśnionym. Pierwsze

zagadnienie jest w istocie pytaniem otwartym. Poza tym zostało ono wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 23 maja 2002 r., IV CKN 1073/00, niepubl.; z dnia 25 listopada 2007 r., III CSK 347/07, niepubl.; z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 181/14, niepubl.; z dnia 20 stycznia 2015 r., V CSK 210/14, niepubl.). Drugie zagadnienie nie odnosi się do rozwiązania samej umowy, ale tylko uchylenia skutków jej zmiany. Skarżący nie wykazał, iż zachodzi potrzeba wykładni art. 365 k.p.c., tj. nie przedstawił argumentacji dowodzącej, iż powołany przepis budzi poważne wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 99 k.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 7, § 12 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

eb